

Neviim (prophètes) - Livre des Rois II

Chapter 17

- 17,1 בשנת שתים עשרה, לאחז מלך יהודה: מלך הושע בן-אלה בשמרון, על-ישראל--תשע שנים.
- 17,2 ועש הרע, בעיני יהוה: רק, לא כמלכי ישראל, אשר היו, לפניו.
- 17,3 עליו עלה, שלמגאסר מלך אשור; ויהי-לו הושע עבד, וישב לו מנסה.
- 17,4 וימצא מלך-אשור בהושע קשר, אשר שלח מלאכים אל-סוא מלך-מצרים, ולא-העלה מנסה למלך אשור, כשנה בשנה; ויעצרהו מלך אשור, ויאסרהו בית כלא.
- 17,5 ויעל מלך-אשור, בכל-הארץ; ויעל, שמרון, ויצר עליה, שלש שנים.
- 17,6 בשנת התשעית להושע, לכד מלך-אשור את-שמרון, ויגל את-ישראל, אשונה; וישב אותם בחלח וברכבור, גהר גתן--וערי מדי. {פ}
- 17,7 ויהי, כי-חטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם, המעלה אתם מארץ מצרים, מתחת-יד פרעה מלך-מצרים; וייראו, אלהים אחרים.
- 17,8 וילכו, בחקות הגוים, אשר הוריש יהוה, מפני בני ישראל; ומלכי ישראל, אשר עשו.
- 17,9 ויחפאו בני-ישראל, דברים אשר לא-כן, על-יהוה, אלהיהם; ויבנו להם במות בכל-עריהם, ממגדל נוצרים עד-עיר מבצר.
- 17,10 ויצבו להם מצבות, ואשרים, על כל-גבעה גבהה, ותחת כל-עץ רענן.
- 17,11 ויקטרו-שם, בכל-במות, כגוים, אשר-הגלה יהוה מפניהם; ויעשו דברים נעים, להכעיס את-יהוה.
- 17,12 ויעבדו, הגללים, אשר אמר יהוה להם, לא תעשו את-הדבר הזה.
- 17,13 ויעד יהוה בישאל וביהודה ביד כל-נביאו (גביאי) כל-חזה לאמר, שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי, ככל-התורה, אשר צויתי את-אבותיכם--ואשר שלחתי אליכם, ביד עבדי הנביאים.
- 17,14 ולא, שמעו; ויקשו את-ערפם, כערף אבותם, אשר לא האמינו, ביהוה אלהיהם.
- 17,15 וימאסו את-חקיו, ואת-בריתו אשר כרת את-אבותם, ואת עדותיו, אשר העיד בם; וילכו אחרי ההבל, ויהבלו, ואחרי הגוים אשר סביבתם, אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם.
- 17,16 ויעזבו, את-כל-מצות יהוה אלהיהם, ויעשו להם מסכה, שנים (שני) עגלים; ויעשו אשיה, וישתחוו לכל-צבא השמים, ויעבדו, את-הבצעל.
- 17,17 ויעבירו את-בניהם ואת-בנותיהם, באש, ויקסמו קסמים, וינחשו; ויתמכרו, לעשות הרע בעיני יהוה--להכעיסו.
- 17,18 ויתאנף יהוה מאד בישאל, ויסרם מעל פניו: לא נשאר, רק שבט יהודה לבדו.
- 17,19 גם-יהודה--לא שמר, את-מצות יהוה אלהיהם; וילכו, בחקות ישראל אשר עשו.
- 17,20 וימאס יהוה בכל-זרע ישראל, ויענם, ויתנם, ביד-שסים--עד אשר השליכם, מפניו.
- 17,21 כי-קרע ישראל, מעל בית דוד, וימליכו, את-ירבעם בן-נבט; וידא (וידח) ירבעם את-ישראל מאחרי יהוה, והחטיאם חטאה גדולה.
- 17,22 וילכו בני ישראל, בכל-חטאות ירבעם אשר עשה: לא-סרו, ממנה.
- 17,23 עד אשר-הסיר יהוה את-ישראל, מעל פניו, כאשר דבר, ביד כל-עבדיו הנביאים; ויגל ישראל מעל אדמתו, אשונה, עד, היום הזה. {פ}
- 17,24 ויבא מלך-אשור מבבל ומפופתה ומעוא ומחמת, ויספרים, וישב בערי שמרון, תחת בני ישראל; וירשו, את-שמרון, וישבו, בעריה.
- 17,25 ויהי, בתחלת שבטם שם, לא יראו, את-יהוה; וישלח יהוה בהם את-הארות, ויהיו הרגים בהם.
- 17,26 ויאמרו, למלך אשור לאמר, הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון, לא ידעו, את-משפט אלהי הארץ; וישלח-בם את-הארות, והגם ממיתים אותם, כאשר אינם ידעים, את-משפט אלהי הארץ.

- 17,27 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-אֲשׁוּר לֵאמֹר, הֲלִיכּוּ שָׁמָּה אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם, וְיִלְכּוּ, וְיִשְׁבּוּ שָׁם; וְיִרְאֶם, אֶת-מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ.
- 17,28 וַיָּבֵא אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים, אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשְׁמֶרֶת, וַיֵּשֶׁב, בְּבֵית-אֵל; וַיְהִי מוֹרָה אֹתָם, אִיךְ יִירָאוּ אֶת-יְהוָה.
- 17,29 וַיְהִיו עֹשִׂים, גּוֹי גּוֹי אֱלֹהֵיו; וַיִּנְיְחוּ בְּבֵית הַבַּמֹּת, אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְׁמֶרְנִים, גּוֹי גּוֹי בְּעַרְיָהֶם, אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם.
- 17,30 וַאֲנָשֵׁי בְּבַל, עָשׂוּ אֶת-סֻכּוֹת בְּנוֹת, וַאֲנָשֵׁי-כּוּת, עָשׂוּ אֶת-נִרְגָל; וַאֲנָשֵׁי חֲמַת, עָשׂוּ אֶת-אֲשִׁימָא.
- 17,31 וְהַעֲוִים עָשׂוּ נִבְחַז, וְאֶת-תְּרַמְק; וְהַסְּפָרְוִים, שָׂרְפִים אֶת-בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ, לְאֲדָרְמֶלֶךְ וְעַנְמֶלֶךְ, אֱלֹהֵי סְפָרַיִם (אֱלֹהֵי סְפָרְוִים).
- 17,32 וַיְהִיו יִרְאִים, אֶת-יְהוָה; וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִקְצוֹתֶם כַּהֲנֵי בַמֹּת, וַיְהִיו עֹשִׂים לָהֶם בְּבֵית הַבַּמֹּת.
- 17,33 אֶת-יְהוָה, הָיוּ יִרְאִים; וְאֶת-אֱלֹהֵיהֶם, הָיוּ עֹבְדִים, כְּמִשְׁפַּט הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר-הִגְלוּ אֹתָם מִשָּׁם.
- 17,34 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֹשִׂים, כְּמִשְׁפָּטִים הָרָאשֹׁנִים: אִיגָם יִרְאִים, אֶת-יְהוָה, וְאִיגָם עֹשִׂים כְּחֻקֹּתֶם וְכְמִשְׁפָּטֶם, וְכַתּוּבָה וְכַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׁם יִשְׂרָאֵל.
- 17,35 וַיִּכְרַת יְהוָה אִתָּם, בְּרִית, וַיֵּצֵאם לֵאמֹר, לֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים; וְלֹא-תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם--וְלֹא תַעֲבֹדוּם, וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם.
- 17,36 כִּי אִם-אֶת-יְהוָה, אֲשֶׁר הִעֲלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְזוּרֹעַ גְּטִינָה--אֹתוֹ תִירָאוּ; וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ, וְלֹא תִזְבְּחוּ.
- 17,37 וְאֶת-הַחֻקִּים, וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה, אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם--תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת, כָּל-הַיָּמִים; וְלֹא תִירָאוּ, אֱלֹהִים אֲחֵרִים.
- 17,38 וְהַבְּרִית אֲשֶׁר-כָּרַתִּי אִתְּכֶם, לֹא תִשְׁכַּחוּ; וְלֹא תִירָאוּ, אֱלֹהִים אֲחֵרִים.
- 17,39 כִּי אִם-אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, תִירָאוּ--וְהוּא יִצִּיל אֶתְכֶם, מִיַּד כָּל-אֹיְבֵיכֶם.
- 17,40 וְלֹא, שָׁמְעוּ: כִּי אִם-כְּמִשְׁפָּטֶם הָרָאשׁוֹן, הֵם עֹשִׂים.
- 17,41 וַיְהִיו הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, יִרְאִים אֶת-יְהוָה, וְאֶת-פְּסִילֵיהֶם, הָיוּ עֹבְדִים; גַּם-בְּנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם, כְּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֹשִׂים, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה. {פ}